

TALE

Beskæftigelsesministerens tale ved samråd i Arbejdsmarkedsudvalget - samrådsspørgsmål N om private løn- og tillægsforsikringer

---

Samrådsspørgsmål N:

Ministeren bedes oplyse, om det er lovligt, via en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, at anbefale, tilbyde, annoncere for og markedsføre løn- og tillægsforsikringer?

Svar:

(Og så vil jeg gå over til at besvare spørgsmål N fra udvalget.)

Lad mig indledningsvis slå fast, at en anerkendt a-kasse ikke selv kan etablere eller i øvrigt forpligte sig økonomisk i relation til en løn- eller tillægsforsikring.

Det skyldes, at a-kasserne ifølge arbejdsløshedsforsikringslovens formålparagraf er private foreninger, som kun må have til formål at sikre medlemmerne økonomisk bistand i tilfælde af ledighed og administrere andre ordninger, som ifølge lovgivningen er henlagt til kasserne.

Det er yderligere fastsat i loven, at en a-kasse ikke må anvende sin indtægt og formue i ”vedkommende øjemed.”

En a-kasse kan derfor ikke oprette eller være økonomisk involveret i erhvervmæssig virksomhed.

Ifølge lov om finansiel virksomhed er det kun virksomheder, der drives i selskabsform og i øvrigt opfylder en lang række betingelser, der kan få tilladelse til at etablere og drive forsikring, herunder løn- og tillægsforsikringer.

Tillæggsforsikringer er således ikke reguleret i arbejdsløshedsforsikringsloven, og a-kasserne, der som nævnt er private foreninger, kan derfor ikke etablere eller drive tillæggsforsikringsvirksomhed.

Økonomi- og erhvervsministeren har ved besvarelse af samrådsspørgsmål L redegjort for bl.a. de gældende regler for salg og administration af løn- og tillæggsforsikringer. Jeg vil derfor henholde mig til økonomi- og erhvervsministerens besvarelse.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Arbejdsdirektoratet i en rundskrivelse fra 2003 har meddelt, at a-kasserne i et vist omfang kan samarbejde med et forsikringsselskab om tillæggsforsikringer.

Det fremgår af skrivelsen, at a-kasserne bl.a. kan være formidler af kontakten mellem medlemmer og forsikringsselskab, men kun hvis medlemmet har accepteret dette.

A-kasserne kan endvidere reklamere for tillæggsforsikringen fx via medlemsblad og hjemmeside. Dette kan fx tænkes at ske som led i a-kassens egen markedsføring.

Det er præciseret i rundskrivelsen, at a-kasserne i relation til samarbejde om tillæggsforsikring ikke må påtage sig opgaver, der har karakter af erhvervsvirksomhed, og at de ikke må påtage sig opgaver, som kan påføre a-kassen erstatningsansvar.

A-kasserne må derfor ikke påtage sig opgaver, som har karakter af sagsbehandling i relation til tillæggsforsikringen. De må fx ikke modtage og registrere forsikringsbegæringer og videresende disse til forsikringsselskabet.

Endelig kan a-kasserne rådgive medlemmerne i begrænset omfang i relation til tillæggsforsikringen, fx om forsikringens betydning for arbejdsløshedsdagpengene.

Rådgivningen må imidlertid ikke have et omfang eller ske på en sådan måde, at den kan påføre a-kassen et erstatningsansvar, hvis rådgivningen er fejlagtig.

Afslutningsvis vil jeg bemærke, at det efter min opfattelse er i orden, at kasserne i begrænset omfang kan være både medlemmerne og det pågældende forsikringsselskab behjælpelige, hvis medlemmerne er interesserede i at tegne en privat tillægsforsikring.

Jeg er ikke indstillet på at åbne mulighed for, at a-kasserne kan drive tillægsforsikringsvirksomhed. Jeg mener ikke, at a-kasserne skal give sig til at konkurrere med de etablerede forsikringsselskaber, der allerede i flere år har tilbudt at tegne disse forsikringer - med den væsentlige økonomiske risiko, det ville indebære for kasserne og dermed for medlemmerne.

I den forbindelse kan jeg nævne, at der intet er til hinder for, at de faglige organisationer kan udnytte denne mulighed, idet de jo ikke er omfattet af begrænsningerne i arbejdsløshedsforsikringsloven.